

JUBILANTI a JEJICH PŘÁTELÉ

Praha, kostel sv. Vavřínce

▸ Jakub Horváth

V úterý 24. 10. se v koncertní síni Pražského jara v kostele sv. Vavřínce v Hellichově ulici v Praze uskutečnil koncert s názvem **Jubilanti a jejich přátelé**. Tento večer se nesl, jak už sám název napovídá, ve znamení českých skladatelů, kteří v letech 2016 a 2017 oslavili životní jubilea. Spojujícím interpretem všech uváděných skladeb byl violista **Jan Pěruška**, který celý koncert také moderoval.

V úvodu zazněla *Elegie pro violu solo* od *Jiřího Smutného*, jenž v dubnu 2017 oslavil pětáosmdesáté narozeniny. Skladba vznikla před pěti lety a byla napsána pro **Jana Pěrušku** na jeho osobní přání. Jedná se o vyznání zralého kumštýře.

Naopak následující kompozici napsal její autor, čerstvý šedesátník *Jiří Gemrot*, v raném mládí. Je to cyklus *6 Invenčí pro housle a violu*, přičemž na koncertě byly provedeny invence čtyři. Violového partu se opět brilantně zhostil **Jan Pěruška**. Jako houslisté se vystřídali jeho synové **Jan** a **Matouš**, kteří svými suverénními výkony prokázali, že jsou skutečně syny svého otce. Mimochodem, violistka, jež prvně interpretovala tyto invence, se později stala autorovou chotí.

Dále program pokračoval pohádkovým podobenstvím pro violu sólo *Optáčkovi, který se bál létat*. *Ivan Kurz*, jenž před nedávkem oslavil sedmdesáté narozeniny, je zkomponoval na jaře 2017, také na přání **Jana Pěrušky**, od něhož dostal volné pole působnosti. Vrátil se tedy po vzoru Roberta Schumanna k pohádce, avšak nechal se inspirovat strukturou lidské DNA, která je tvořena čtyřmi látkami, tzv. nukleotidy: adenin – guanin – cytosin – thymin. Tyto prvky jsou v příslušném řetězci neustále přeskupovány. Můžeme zde tedy vysledovat jistý princip rondovosti, avšak s bohatým uplatněním variační techniky všech druhů, zejména volné a polyfonní.

Čtvrťou skladbou byla *Selská lyrická píseň*. Její autor, *Václav Riedlbauch*, který na jaře 2017 oslavil sedmdesáté narozeniny, nás záhy po tomto koncertě († 5. 11. 2017) bohužel navždy opustil. Selskou lyrickou píseň zkomponoval v roce 1970 pro tři klarinety, violu a fagot. Tato skladba byla však nyní transformována samotnými interprety, samozřejmě po konzultaci s autorem, pro troje housle, violu a violoncello. V jejich podání a právě v této transkribované podobě jsme si ji vyslechli. Houslových partů se opět bravurně zhostili **Jan a Matouš Pěruškovi**, k nimž se ještě přidal neméně výborný **Patrik Sedlář**. Violový part přednesl **Jan Pěruška** a violoncellový **Kristina Vocetková**.

Vyvrcholením večera byla nepochybně skladba *Michala Müllera*, jubilujícího v roce 2016, *Afrodité – misterioso pro harfu a smyčcový kvartet*, která vznikla v roce 1984. Afroditu jako bohyně lásky a krásy se často objevuje ve velmi neobyklých polohách, proto i tato skladba představovala nepřetržitý sled proměn v horizontální i vertikální struktuře. Navíc harfu lze nepochybně označit jako mysteriózní nástroj, takže atmosféra skladby zde byla trefně umocněna v maximálně možné míře. Smyčcový kvartet hrál ve složení: housle – **Jan a Matouš Pěruškovi**, viola – **Jan Pěruška** a violoncello – **Kristina Vocetková**. Jako harfenistka se představila skvělá **Kateřina Englichová**.

Celý večer se nesl ve velmi příjemné atmosféře, která byla podpořena vynikajícími výkony všech interpretů, a nutno také podotknout, že koncert vzbudil mimořádně kladnou odezvu publika ve zcela zaplněném sále. Přejme si tedy, aby soudobá vážná hudba, zejména našich autorů, se i v budoucnosti setkávala s takovým zájmem posluchačů. ■

PARTITURA DONA GIOVANNIHO

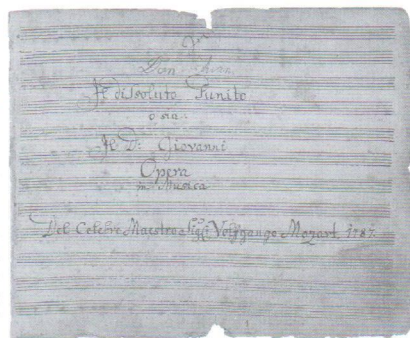
▸ Ladislav Horák

V rámci uvedení Mozartova *Dona Giovanniho* u příležitosti 230. výročí světové premiéry této opery ve Stavovském divadle seznámili ředitel Pavel Trojan a jeho zástupce Ladislav Horák na tiskové konferenci dirigenta představení a operního pěvce Plácida Dominga s partiturou opery z archivu Specializované knihovny školy, která obsahuje Mozartovy rukopisné vsuvky.

Jedná se o opis kompletní čtyřsvazkové provozovací partitury opery. Označována bývá také jako „Donebauerova partitura“. V originále má opera název „Il dissoluto punito ossia il Don Giovanni“ (Potrestaný prostopášník aneb Don Giovanni). Opera byla napsána na libreto Lorenza da Ponte. Mozart dílo dopisoval až po příjezdu do Prahy a to bylo začátkem října 1787. Na jejím opise se podíleli dva písaři na papír české proveniencí. Premiéra opery proběhla 29. 10. 1787 v Nosticově (dnes Stavovském) divadle v Praze, kde operu dirigoval sám autor.

Pražský rukopis obsahuje kromě Mozartových rukopisných poznámek i materiály, které chybí v autografu. Jedná se například o odděleně napsané strany s dechovými nástroji a tympány. Do partitury byly později včleněny také ve Vídni dokončené dvě árie a duet, ještě později pak nové opisy recitativů s neutentickým doprovodem smyčcového kvarteta, přičemž z původních recitativů zůstaly uchovány jen některé. Autograf této partitury se nachází v Bibliothéque nationale de France v Paříži. Partitura se stala v 19. století součástí sbírky Pražana Fritze Donebauera, v roce 1934 byla zakoupena československým státem v berlínské aukci a předána Mozartově obci. Nyní je uložena v archivu Specializované knihovny Pražské konzervatoře.

Foto © archiv Pražská konzervatoř

Titulní strana opisu partitury *Dona Giovanniho*

Více na www.prgcons.cz